

LINK

IN ART 10

IZUAN OKUIRA | Emanuela Santini | Diana Sokolić | Franko Tončinić
OUTSIDE THE FRAME |

KRK | Galerija/Gallery Decumanus | 21. 6. – 22. 8. 2024.

LINK

IN ART 10

2024.

LINK IN ART

KONCEPT

LINK IN ART je projekt koncipiran kao suvremena umjetnička platforma za intermedijsko, interdisciplinarno i multimedijsko umrežavanje različitih suvremenih vizualnih praksi i različitih konceptualnih strategija, u svrhu oblikovanja otvorenog, pristupačnog i netradicionalnog sustava suvremene vizualne komunikacije. Osmišljen je po uzoru na koncept internetskog umrežavanja (na što asocira i nazivom) te direktnog, brzog i globalnog komuniciranja na društvenim mrežama, nudeći kroz matricu odabrane teme, interpretirane kroz samostalne izložbe odabranih autora, kreativni model umrežavanja autora, autorskih koncepcija i izričaja, likovno-filozofskih ideja i umjetničkih strategija te medijskih praksi i pristupa. Stvarajući tako, unutar platforme, intrigantni multidimenzionalni i multisegmentni vizualni sklop, koji kroz svaki svoj novoumreženi "link" uspostavlja živu i interaktivnu (često i društveno – osviještenu) komunikaciju autora, publike i zajednice. ●

LINK IN ART

IZVAN OKVIRA | Emanuela Santini | Diana Sokolić | Franko Tončinić

LUISA RITOŠA

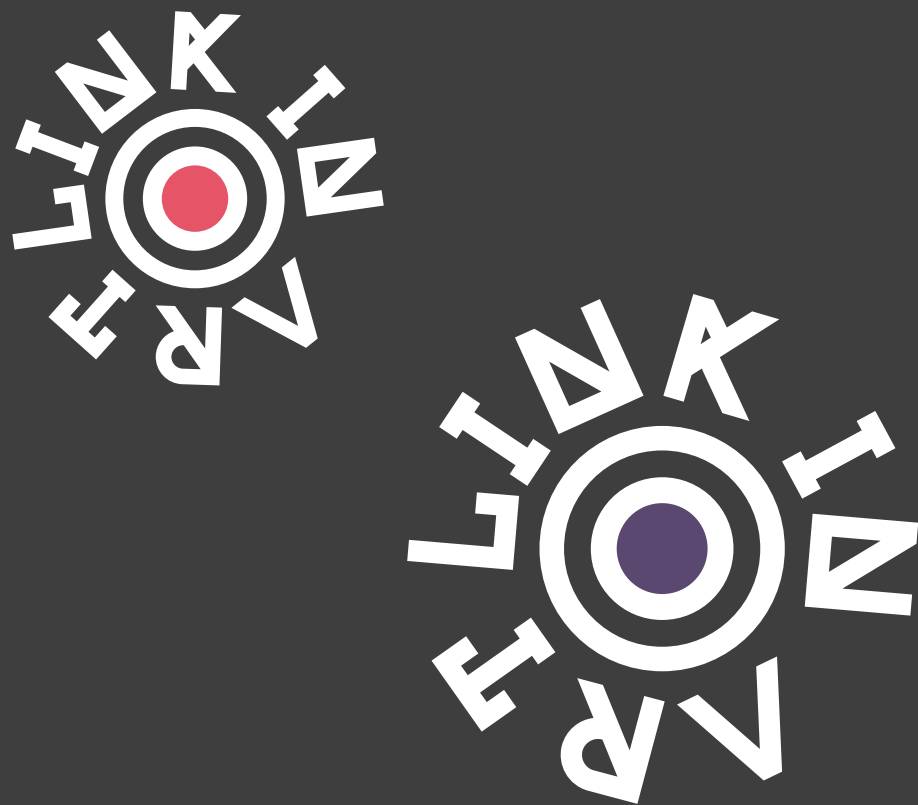
LINK IN ART: IZVAN OKVIRA

Ove godine slavi se desetljeće postojanja izložbenog projekta **LINK IN ART**. Deset godina održavanja svjedoče o njegovom značaju unutar umjetničke zajednice i potvrda su kvalitete i sposobnosti njegovih organizatora. Programska izložbena manifestacija koja toliko traje u vremenu i koja kontinuirano povezuje suvremene umjetnike, ideje i publiku u zajednički prostor predstavlja značajnu platformu kako za ogledavanje, tako i za kreiranje novih umjetničkih praksi. **LINK IN ART** kao neizostavan dio suvremene kulturne scene prerasta dimenzije grada Krka, potiče suradnju i ostvaruje umjetnički rast čitave Hrvatske.

Tema koju projekt ove godine predstavlja je "Izvan okvira". Biti izvan okvira u umjetničkom svijetu znači stanje kreativne slobode i hrabrosti, pri čemu se odbacuju konvencionalne granice i otvara prostor beskonačnim mogućnostima. To nije samo puko razbijanje normi ili stvaranje kontroverzi, već dublje uranjanje u kreativnost i osjećaj istraživanja koji prelazi granice poznatog. U tom smislu susrećemo se sa zanimljivim izložbama gdje zapažamo spremnost da se razbiju tabui, uđe u eksperimentiranja i zakorači u nepoznato, ne samo tematski i konceptualno, već i u prezentaciji stvorenog. Emanuela Santini svojim studioznim načinom zakoračuje u intrigantne interdisciplinarnе konekcije, kako s materijalima tako i s konceptom, a ne zaostaje ni Diana Sokolić, autorica koja nam predstavlja

svoj dvadesetogodišnji opus te stvaralački put od crteža ugljenom i pastelom do svjetlosnih instalacija u prostoru. Svakako se u te odlučne proboje uklapa i rad Franka Tončinića koji plijeni svojim maštovitim i avangardnim vizijama nakita i drvenih maski nadrealnih kombinacija.

Izvan okvira leži sloboda stvaranja bez predrasuda, bez straha od osude ili ograničenja. To je osjećaj slobode koji ohrabruje umjetnika/icu da se upusti u avanturu bez zadržke, istražujući svaki kutak svog unutarnjeg svijeta bez primisli o vanjskoj ili unutrašnjoj cenzuri. Eros i dinamika seksualnog naboja, libido, podsvijest i animalni dio ljudskog bića istražuju se kroz tradicionalne materijale i tehnike da bi iznikli kao nova struktura, inovativna ideja, originalan izraz. Biti izvan okvira nije samo izazov, to je putovanje u nepoznato i neočekivano gdje se umjetnost pretvara u pustolovinu.

Emanuela Santini: Dokument crteža

Crtež predstavlja ključnu komponentu u procesu stvaranja bilo kojeg umjetničkog djela, smatra se bazom, ali može se promatrati i kao gotova kreacija. Emanuela Santini kroz svoju dugogodišnju posvećenost vizualnoj umjetnosti ovoj se tematici približava na sveobuhvatniji i kompleksniji način. Inspirirana radom psihoanalitičara Carl Gustava Junga pridaje poseban značaj procesu crtanja kao alatu za otkrivanje dubljih, nesvjesnih aspekata uma i psihe. Ona, također, koristi različite tehnike i načine crtanja, poput spontanog crtanja, slobodnog asociranja i apstraktnog izražavanja da bi kroz različite formate izlaganja od *box assamblagea*, heterogenih implementacija, umjetničke knjige do video i audio instalacija istaknula važnost fizičke prisutnosti crteža kao umjetničkog medija.

Crteži nisu samo slike na papiru; oni imaju svoju tjelesnost koja se osjeća i doživljava kada ih promatramo. To može uključivati teksturu papira, gustoću materijala koji se koristi za crtanje, težinu samih crteža i druga tjelesna svojstva. Naglašavanjem tjelesnosti crteža posjetitelji izložbe se potiču k povezivanju s crtežima na fizičkoj razini. Umjesto ograničavanja na tradicionalne crtačke medije, ona uvodi vunu, konac, žicu, istopljenu plastiku i druge nekonvencionalne materijale te audio i vizualne podražaje kako bi nas kompletno uronila u problematiku. Primjerice u radu "Poziv na zamišljanje: Voda/Nebo/Zemlja" predstavlja metaforičko putovanje kroz elementarne silnice prirode te dodatkom kolaža i končanih niti ona stvara eteričnu kompoziciju. Popuno odsustvo ilustrativne naracije omogućava nam sastavljanje, nastavljavanje i pretakanje vanjske slike u unutrašnje kognitivne projekcije. Kako bi sasvim nadišli racionalno, napustili svoj svakodnevni um i time omogućili novim sadržajima da se pojave, moramo se kalibrirati. Emanuelini radovi omogućavaju nam oslobađajuće iskustvo i kreiranje uma rasterećenog od bilo kakvih prijanjanja, želja, pojmova i sudova. Jungova teorija nesvjesnog ističe kompleksnu prirodu ljudske psihe, tvrdeći da se nesvjesno sastoji od različitih slojeva sadržaja koji utječu na naše misli, osjećaje i ponašanje. Prema Jungu, nesvjesno nije samo skladište negativnih, potisnutih ili zaboravljenih informacija, već može biti izvor kreativnosti, napretka i duhovnosti. Da bismo iz nesvjesnog izvukli sadržaje na površinu moramo biti privremeno oslobođeni ega. Santini to podcrtava vršeći dekonstrukciju crteža. Dekonstrukcija se ostvaruje u načinima suočavanja s različitim aspektima

umjetničkog djela i razbijanju ideje o koherentnosti i cjelovitosti. Umjetnici koji se bave dekonstrukcijom često koriste fragmentaciju, montažu i kontrast kako bi istražili različite kontekste i značenja svoje teme. Jedan od načina na koji Santini primjenjuje dekonstrukciju je fragmentacija. Ona fragmentira crtež na različite dijelove i/ili elemente, razdvajajući ih i povremeno ponovno kombinirajući u nove kompozicije. Često inkorporira novine s najrazličitijim materijalima i strukturama papira: karton, notni papir, glatki i hrapavi papir, reciklirani papir i slično. Ova dekompozicija omogućava istraživanje različitih aspekata crteža i potiče promišljanje o načinima na koje se značenje konstituira kroz raspored elemenata. Usprkos temeljitom razobličenju ne gubi se poetičnost koja zaziva melankolične i nostalgične horizonte snoviđenja. Santini koristi odbačene dijelove svojih starih crteža i tekstova kako bi stvorila kompoziciju koja neprestano evoluira, poput zmijolike instalacije "Nexus" koja je stalno u procesu nastajanja. Novi joj se dijelovi neprestano dodaju, instalacija se "nikad" ne dovršava te otvara misao o vremenu i beskonačnom. Video rad dodatno defragmentira navedenu tematiku, on prikazuje "proces crtanja" kroz seriju snimljenih kadrova gužvanja, paranja i bacanja papira na različite površine. Santini nas poziva da istražimo dinamiku i gestualnost odmičući nas od tematike crteža ka pitanjima spontanosti i kontrole i/ili samokontrole. Audio zapis paranja papira predstavlja zvučnu komponentu procesa crtanja, naglašavajući zvučni aspekt nastanka umjetničkog djela, više nismo u crtežu već u senzornim dimenzijama stvaralačkog procesa. Uspostavljena interakcija između crteža i njegovih audio-vizualnih transformacija dovodi do razgrađivanja istog, no prenošenjem psihodinamskog vokabulara u svijet likovnosti ostvaruje se novi prostor i poveznica, crtež izranja, ne više kao statična slika, već kao puno složenije i sveobuhvatnije iskustvo. Autorica također izlaže umjetničku knjigu koja se sastoji od serije radova koji predstavljaju taktilnu dimenziju crteža; meki oblici, nježne forme sučeljene su s raznolikim materijalima i nude uvid u Emanuelinu kreativnost, inventivnost i dubinu umjetničkog izraza.

Analitičnost procesa i naglašeni audio-vizualni stimulansi stavljaju nas u kontekst apstraktne kohezije s prikazanim, potičući nas na intenzivniji angažman. Kritičko promišljanje, metodičnost i kompleksnost kvalitete su koje uz talent i izniman trud izbijaju u ponuđenom. Posebno se ističe vješta interdisciplinarnost koja se očituje u skladnoj integraciji različitih rakursa, tehnika i medija potičući sinergiju između tradicionalnih i suvremenih pristupa umjetnosti.

Diana Sokolić: Reminiscencije

Diana Sokolić poziva nas na putovanje kroz likovni opus koji obuhvaća razdoblje od dvadeset godina. Potreba za revalorizacijom ovih radova je opravdana, jer je riječ o izuzetno vrijednim, modernim i intrigantnim djelima koja su često bila nagrađivana, ali rijetko izlagana. Sekvence nagih tijela žene i muškarca obrađuje u apstraktno-kubističkoj maniri. Kubizam koristi simultane prikaze različitih vizura objekta ili subjekta kako bi stvorio višedimenzionalnu percepciju prostora, slično Dianinim kreativnim rješenjima. Radove možemo podijeliti u tri faze, odnosno tri stvaralačke i vremenski zasebno obrađene cjeline.

U prvoj, najranijoj fazi u skupini radova pod nazivom "Oslobađanje" (1983. – 1986.) prikazuju se tijela zatvorena rešetkom, koja se pokušavaju osloboditi, također u toj fazi nalazimo radove iz ciklusa "Privatna istraga I i II" (1988. – 1990.). Motiv je izrađen ugljenom na papiru i još uvijek vidimo realistično obrađene dijelove tijela. Ovi crteži nose snažnu simboliku, komuniciraju osjećaj zarobljenosti i ograničenja unutar ljudskog tijela, uma i društva. Dominira osjećaj frustracije i potreba za promjenom. To su prva umjetnička djela koja radi nakon završene Akademije likovnih umjetnosti i obilježena su žudnjom za istraživanjem. Ciklus "Srebrna nit" (1991. – 1993.) nastavlja rad ugljenom, no likovi su više apstrahirani, dobivaju krila, postaju duhovniji. U drugoj fazi uvodi se boja; koristeći tehniku suhog pastela Diana čvrstim i odlučnim potezima kreira plohe intenzivne fluorescentne palete od hladne plave, ljubičaste, do tople ružičaste, narančaste i žute. Ova paleta izaziva intenzivne emotivne reakcije i euforična stanja koja nas privlače prema prikazanim scenama. Apstraktni aktovi kao u borbi i/ili strasti, potpuno su obuzeti svojom unutrašnjom dinamikom. Obezglavljene figure prenose sirovu tjelesnost, ali i duhovnost. Dijagonalne kompozicije naglašavaju napetost. Ovdje možemo uključiti cikluse radova od 1994. – 2000. godine, "Aurora Borealis" i "Zest". U trećoj fazi aktovi "Zest" prelaze doslovno u naš prostor, prvo na zidu, izlazeći iz okvira slike, zatim postajući trodimenzionalne instalacije u galeriji i nastavljaju se u djela pod nazivom "Syzygia" (2001. – 2002.).

Osnovna asocijacija, koja se proteže od prve do zadnje faze, može se opisati kao proboj, proboj kroz sve likovne i društvene konvencije u potrazi za

autentičnim likovnim jezikom kojim će se predstaviti neposredno iskustvo. Korištenje oštrih geometrijskih formi da bi se oblikovali dijelovi tijela, ponegdje apstrahiranje do neprepoznatljivosti naglašavaju dinamiku zbivanja. Simultani prikazi događanja uvode u četvrtu dimenziju – vrijeme; no ovo vrijeme nije linearno, već je fragmentirano i relativno. Bez obzira na fragmentaciju motiva zadržava se fluidnost radnje, a veličina radova očarava svojom snažnom prisutnošću. Neonske boje koje pršte poput aurore borealis nose u sebi čudesnost i ljepotu u kojoj ostajemo fascinirani i zatečeni. Promotrimo li upotrebu duginih boja kroz simboličko značenje vidimo njihovu važnost i prisutnost u mnogim kulturama i povijesnim razdobljima. Duga je simbol raznolikosti i nadanja u bolju budućnost. U kršćanstvu se spominje u Starom zavjetu; nakon potopa duga se pojavljuje na nebu i simbolizira Božje obećanje da više nikad neće uništiti ljude. U suvremenom kontekstu, poput mirovnog pokreta ili pokreta za ljudska prava, duginim bojama se simbolizira mir, jednakost, inkluzivnost i solidarnost. Dianina umjetnost nije samo estetska, već je i duboko filozofska; nameću se pitanja o povezanosti, ljubavi, intimnosti, i dualnosti. Upućuje nas na promišljanja o prirodi ljudske egzistencije. Podsjeća nas na to da je jednost obmana, da sve postoji u dualnosti, nerazdvojno, neminovno i nepobitno, pa tako i mi. Dualnosti žene i muškarca, tijela i uma, harmonije i disonance, topline i hladnoće, ljubavi i mržnje, materije i duha oblikuju našu percepciju stvarnosti. Prihvatanje dualnosti i integracija svih aspekata, i ugodnih i neugodnih, ključna je za cjelovit duhovni rast i sreću. Sfere intimnog i javnog prostora na ovoj se izložbi isprepliću. Intimnost obično uključuje razumijevanje, podršku, nježnost i osjećaj zajedništva. To je osjećaj duboke spone i bliskosti koja se razvija kroz dijeljenje osobnih misli, osjećaja, želja i iskustava s drugim. Suprotnost intimnosti je hladnoća i udaljavanje, nerazumijevanje, prevara i obmana. Jedno drugo isključuje i istovremeno supostoji. Dianin rad obuhvaća sve dugine boje, uključuje sveobuhvatno ljudsko iskustvo.

Ustrajna, nepopustljiva, čvrsta i predana svojoj umjetničkoj viziji Diana Sokolić realizira vrhunska likovna ostvarenja koja dopiru do nas u otvorenoj i pokrenutoj emociji senzualnosti i strasti. Za njen rad ključan je element svjetlosti, istražuje svjetlost i svjesna je da svjetlost mora koegzistirati uz tamu, da se upravo u tami ostvaruje veličina svjetlosti. Oduševljava njena srčanost kojom prkosí životnim nedaćama, odlučnost da zadrži zanos i duhovnu vedrinu, te svima podari tračak topline, jer zna kako su ljubav i povezanost ono što nas čini istinski živima.

Franko Tončinić: Starohrvatska božanstva

U današnjem svijetu, gdje modni trendovi brzo dolaze i odlaze, nakit se najčešće doživljava samo kao estetski dodatak. Iako njegova vizualna kvaliteta nije zanemariva, treba osvijestiti da nakit ima puno dublje značenje. Nakit je dio neverbalne komunikacije, ljudske povijesti i razvoja društva, u mnogim kulturama odabir i nošenje određenog nakita imalo je višeslojna značenja i funkcije. Još u prapovijesti, ljudi su koristili prirodne materijale poput kostiju, školjki i kamenja za kreiranje talismana i amuleta koji su koristili za zaštitu i prizivanje sreće, te u obredima i inicijacijama. Nakit je često simbol statusa, ali i izraz osobnog stila, te nosi duhovno i emocionalno značenje.

Odabir materijala iznimno je bitan, ponekad u potpunosti definira izgled i vibraciju djela. Spretan majstor zna kako iz materijala izvući maksimum, kako raditi s njim, a ne protiv njega. Jedan od takvih majstora je i Franko Tončinić koji izrađuje nakit od drva masline. Radovi odaju dojam tajanstva i uvode nas u čarobni svijet u kojem se priroda i čovjek spajaju u savršenoj harmoniji. Oko nam se zaustavlja na finoj izradi, toplim nijansama i mekim šarama godova. Kružni oblici spajaju se srebrnom legurom u titrave nizove koji lagano padaju na prsa. Njegova vještina se sastoji u prilagođavanju tehnike i alata zadanom materijalu, na dubokom razumijevanju materijala i suživljavanju s njim. On dobro poznaje i poštuje karakteristike tog tvrdog i žilavog stabla i obogaćuje njegov potencijal. Baš kao što maslina, da bi dala plodove, zahtijeva posebne uvjete: sunce, kišu i protok vremena, tako i Franko kreira u određenom ritmu, u smiraju dana ili ranojutarnjim satima. Tradicionalnim metodama, bez upotrebe strojeva, on oblikuje dio po dio, reže i spaja ručno. Višestoljetne metode obrade drva zahtijevaju strpljenje, pažnju, strast, a nadasve vrijeme. Današnji svijet tehnologije sputava svojim hitnoćama i užurbanošću, ali Franko nalazi oazu, otkriva drevnu tajnu sporog, kontinuiranog rada i napredovanja. Ulazi u kreativan proces u kojem dokida vrijeme i komunicira s duhovima predaka. Taj duh predaka manifestira se u svim njegovim kreacijama, a posebno u maskama čiji oblici evociraju staroslavenska božanstva i vile. Predivne vile oživotvoruju se pred nama u čudesnim polu zakrivenostima: ponegdje vidimo samo oči ili usta, rame, ogoljeli vrat. Masku skriva samo dio, držeći nas budnim i zainteresiranima, što je jedna

od glavnih funkcija maske – mami nas i daje anonimnost u kojoj možemo objektivizirati i/ili transcendirati subjekt koji ga nosi. Erotski aspekt naglašen skrivanjem, odnosno oduzimanjem, istaknut je maštovitom pretvorbom materijala ponegdje izrazito pokrenutih, otvorenih i dinamičnih linija, a drugdje smirenim i repetitivnim zatvorenim sklopovima. Maskirajući donji dio lica dokida modelu moć govora i transmutira ga u mitološki lik, objekt i/ili božanstvo. Maske koje zatvaraju gornji dio lica često su senzualno pokrenute, blago zakrivljenih linija te formama asociraju na bajkovite poveze za oči, naočale i/ili futurističke projekcije. Tončinić prkosi normama, očekivanjima i pravilima što bi to trebao biti nakit i čemu bi trebao služiti i s tim elementima subverzivnosti i otpora približava se vizijama ruskih futurista.* U modnoj reviji vrši se performans koji spaja prošlost i budućnost, erotiku i aseksualnost. Svjedočimo nepoznatoj liturgiji, zatečeni i zbunjeni kontroverznim deklaracijama koje ovaj nakit emanira. U tim pomalo neodadaističkim paralelama dokidanja propisa i smjernica Tončinić aspirira svijet karnevala. Uživa u stvaranju novog kostima, u zbunjivanju i prerušavanju, otkrivanju neobičnih oblika i testiranju granica vlastite kreativnosti. Istražuje maskiranje iz raznih aspekata: likovnog, povijesnog, psihološkog, sociološkog, kulturološkog i drugih. Maskiranje može biti strategija preživljavanja. Svi smo prinuđeni do neke mjere zaštititi se od vanjskih utjecaja stavljanjem maske, ali prikazivanjem lažnog identiteta gubimo mogućnost povezivanja s drugima. Franko Tončinić u svom je stvaralaštvu potpuno iskren, autentičan i nepatvoren, iako kreira maske sam ih ne nosi. Njegov rad probija okvire uobičajenog svjetonazora, inventivan je, višeslojan i sveobuhvatan.

Uz nakit i umjetnički nosive skulpture izrađuje i predivno dizajnirane štapove od maslinova drva koji prizivaju dobra stara vremena i garantiraju kvalitetu. Snaga njegovog rada nije samo u provokativnosti ili u zavodljivosti, već i u poruci koju nosi. Njegovo stvaralaštvo ukazuje na potrebu za istraživanjem, eksperimentiranjem, promišljanjem i inovacijama kao temeljima napretka i stvaranja drukčije stvarnosti. Njegov rad prenosi poruku o strpljenju, tradiciji i važnosti usporavanja, želji za povezivanjem starog i novog svijeta, čovjeka s prirodom i Bogom te međusobnog povezivanja. ●

* Ruski performans ili kubofuturizam nailazimo u kubofuturističkim akcijama, te u avangardnoj operi "Pobjeda nad suncem" (1913.) koju su kreirali Matjušin, Maljevič i Kručoni, a također u eksperimentalnom kazalištu konstruktivista. (Šuvaković, Miško: "Pojmovnik suvremene umjetnosti", Ghent, Horetzky, Vlees & Beton, Zagreb, 2005., str. 456)

LINK IN ART

OUTSIDE THE FRAME | Emanuela Santini | Diana Sokolić | Franko Tončinić

LUISA RITOŠA

LINK IN ART: OUTSIDE THE FRAME

This year marks the decade of the LINK IN ART exhibition project. Ten years of its existence attest to its importance within the artistic community and affirm the quality and capability of its organizers. The programmatic exhibition event, enduring for so long and continuously connecting contemporary artists, ideas, and audiences in a shared space, serves as a significant platform for both reflection and the creation of new artistic practices. LINK IN ART, an integral part of the contemporary cultural scene, transcends the boundaries of the town of Krk, fostering collaboration and nurturing artistic growth throughout Croatia.

The theme presented by the project this year is "Outside the Frame." Being outside the frame in the art world signifies a state of creative freedom and courage, where conventional boundaries are rejected, and possibilities become limitless. It's not merely about breaking norms or sparking controversy, but delving deeper into creativity and embracing exploration that transcends the known boundaries. We encounter intriguing exhibitions where authors are ready to break taboos, experiment, and venture into the unknown, not only thematically and conceptually but also in the presentation of their creations. In her studious way, Emanuela Santini steps into intriguing interdisciplinary connections, both with materials and with the concept. Diana Sokolić, not far

behind, presents her twenty-year artwork, transitioning from charcoal and pastel drawings to light installations in space. Certainly, the work of Franko Tončinić fits into these decisive breakthroughs, captivating with his imaginative and avant-garde visions of jewelry and wooden masks of surreal combinations.

Outside the frame lies the freedom to create without prejudice, without fear of judgment or limitation. It's a sense of freedom that encourages artists to embark on adventures without restraint, exploring every corner of their inner worlds without concern for external or internal censorship. Eros and the dynamics of sexual charge, libido, the subconscious, and the feral part of the human being are explored through traditional materials and techniques, emerging as new structures, innovative ideas, and original expressions. Being outside the frame isn't just a challenge; it's a journey into the unknown and unexpected, where art transforms into an adventure.

EMANUELA SANTINI: Document of drawing

Drawing is considered a key component in creating any artwork; it's regarded as the foundation but can also be seen as a finished creation. Through her years of dedication to visual arts, Emanuela Santini approaches this theme in a more comprehensive and complex manner. Inspired by the work of psychoanalyst Carl Gustav Jung, she places special importance on the drawing process as a tool for uncovering deeper, unconscious aspects of the mind and psyche. She also utilises various techniques and drawing methods, such as spontaneous drawing, free association, and abstract expression, to highlight the importance of the physical presence of drawing as an artistic medium through different presentation formats, from box assemblages, heterogeneous implementations, artist's book to video and audio installations.

According to Jung, the unconscious is not merely a repository of negative memories and information, but a wellspring of creativity and spirituality. To access its contents, we must temporarily let go of our ego. Santini illustrates this by deconstructing drawings, breaking the idea of coherence and wholeness to explore new meanings. She fragments drawings, incorporating various materials like cotton, cardboard, and newspapers, encouraging reflection on how meaning

is formed. Despite disfigurement, the poetic quality remains, evoking melancholic dreamscapes. She uses various methods, the video piece explores the intricacies of the drawing process, capturing moments of spontaneity and control as paper/drawing is thrown. Through audio recordings of paper tearing and crumpling Santini emphasises the sensory dimension of artistic creation, transforming the static act of drawing into a dynamic and multi-sensory experience. This fusion of visual and auditory elements breaks down traditional notions of drawing, inviting viewers to reconsider the boundaries between art and its creation. In doing so, Santini offers a fresh perspective on the nature of artistic expression and the interplay between intention and chance in the creative process. She is also exhibiting an artist's book consisting of a series of works that represent the tactile dimension of drawing; soft shapes and gentle forms are juxtaposed with diverse materials and offer an insight into her creativity, inventiveness, and depth of artistic expression.

The analytical process and heightened audio-visual stimuli immerse us in abstract cohesion with the presented artwork, encouraging deeper engagement. Critical thinking, methodical approach, and complexity are qualities that emerge alongside talent and exceptional effort. Particularly notable is the adept interdisciplinary integration of various perspectives, techniques, and media, fostering synergy between traditional and contemporary artistic approaches.

DIANA SOKOLIĆ: Reminiscences

Diana Sokolić invites us on a journey through her artistic collection spanning a period of 20 years. The need for reevaluation of these works is justified, as they are exceptionally valuable, modern, and intriguing pieces that have often been awarded but rarely exhibited. She explores sequences of nude bodies of both women and men in an abstract-cubist manner. Cubism utilizes simultaneous depictions of different perspectives of objects or subjects to create a multidimensional perception of space, similar to Diana's creative solutions.

The works can be categorized into three phases, each creatively and temporally distinct. In the first, earliest phase, in a group of works called "Release" (1983 – 86), we see bodies enclosed behind bars, trying to break free. Also in this

phase, we see works from the series "Private Investigation I and II" (1988 – 90). The motif is drawn in charcoal on paper, and we still see realistically rendered body parts. These drawings carry strong symbolism, communicating a sense of confinement and limitations within the human body, mind, and society. The "Silver Thread" series (1991 – 93) progresses to more abstract figures. These figures, as if in a struggle and/or passion, are completely absorbed in their internal dynamics. Headless figures convey raw physicality, but also spirituality. Works from 1994 – 2000, such as "Aurora Borealis" and "Zest," continue this exploration but now with neon color palette, culminating in three-dimensional installations like "Syzygy" (2001 – 2002). Throughout, there's a breakthrough in visual language, using sharp geometric forms to convey dynamic events and introducing the fourth dimension of time. Diana's art isn't just aesthetic; it's deeply philosophical, raising questions about connection, love, intimacy, and duality. It prompts us to reflect on the nature of human existence, reminding us that singularity is an illusion, and everything exists in duality. The dualities such as of woman and man, body and mind, harmony and dissonance, warmth and cold, love and hate, matter and spirit shape our perception of reality. Accepting duality and integrating all aspects, pleasant and unpleasant, is key to holistic spiritual growth and happiness.

For her work, the most important element is light. She explores light and is aware that light must coexist with darkness, that it is precisely in darkness that the greatness of light is realized. Despite motif cubistic fragmentation, the works' fluidity captivates, and the size of the paintings holds a strong presence. Diana Sokolić's persistent dedication to her artistic vision produces exceptional achievements that evoke sensuality and passion. She is embodying resilience and warmth, as she understands that love and connection are essential to our vitality.

FRANKO TONČINIĆ: Ancient Croatian Gods

Franko Tončinić explores the significance of jewelry beyond its aesthetic appeal, delving into its role in nonverbal communication and societal development throughout history. Using olive wood as his medium, Franko's craftsmanship reflects a deep understanding and respect for materials, resulting in pieces that exude mystery and harmony with nature. Tončinić challenges conventional norms, inviting viewers to consider the multifaceted meanings of

jewelry. In addition to jewelry and artistically wearable sculptures, he also crafts beautifully designed walking sticks from olive wood, evoking good old times and guaranteeing quality.

Centuries-old wood processing methods demand patience, attention, passion, and above all, time. In today's world of technology, with its urgencies and haste, Tončinić finds an oasis, uncovering the ancient secret of slow, continuous work and progress. He enters a creative process that transcends time and communicates with the spirits of ancestors. This ancestral spirit manifests in all his creations, especially in masks whose shapes evoke ancient Slavic deities and fairies. Beautiful fairies come to life before us in marvelous semi-concealments: sometimes, we only see eyes or mouths, shoulders, or bare necks. The mask conceals only a part, keeping us alert and interested, enticing us and providing anonymity where we can objectify and/or transcend the wearer. The erotic aspect, emphasized by concealment or deprivation, is highlighted by imaginative transformations of materials, sometimes with extremely dynamic, open, and dynamic lines, and elsewhere with calm and repetitive closed formations. Masking can be a survival strategy. We are all forced to some extent to protect ourselves from external influences by wearing a mask, but by displaying a false identity, we lose the opportunity to connect with others. In his creations Franko Tončinić is entirely honest and authentic; although he creates masks, he doesn't hide, he does not wear a mask. In addition to jewelry and artistically wearable sculptures, he also crafts beautifully designed olive wood sticks that evoke good old times and guarantee quality.

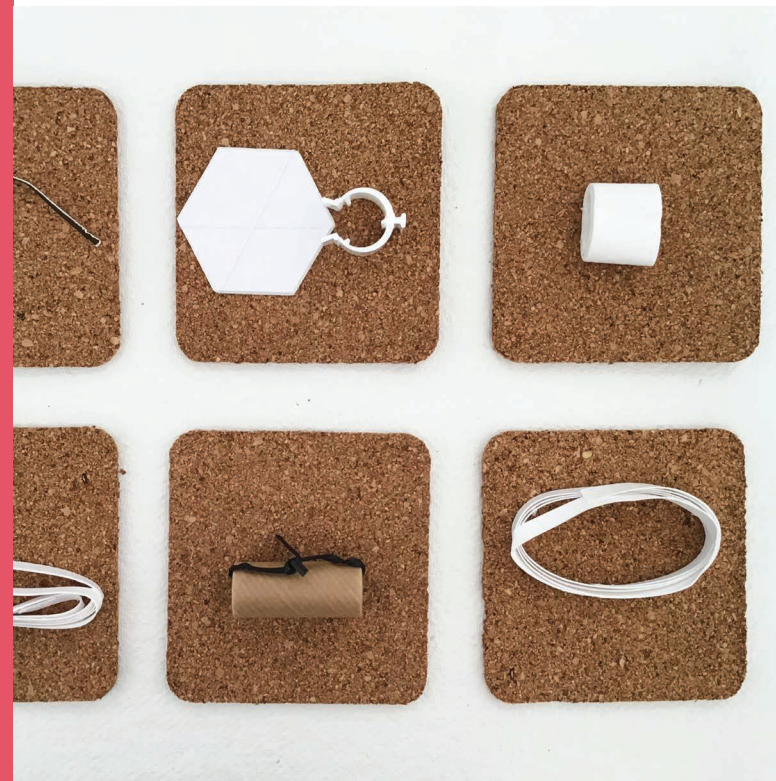
His work conveys messages of tradition, connection, and the importance of slowing down in today's fast-paced world, advocating for exploration and innovation as pathways to progress. The strength of his work lies not only in its provocativeness or seductiveness but also in the message it carries. His creativity indicates the need for exploration, experimentation, reflection, and innovation as the foundations of progress and the creation of a different reality. His work conveys a message of patience, tradition, and the importance of slowing down, a desire to connect the old and new worlds, humans with nature and God, and to strengthen mutual connections. ●

LINK IN ART

Emanuela Santini

– Dokument crteža / Document of drawing

KRK | 21. 6. – 11. 7. 2024.

Emanuela Santini

– “Tragovi budućnosti”

– *assemblage*, serija od 11 radova, promjenjive dimenzije, 2021.

Emanuela Santini

- "Poziv na zamišljanje: Voda/Nebo/Zemlja"
- kombinirana tehnika na papiru, serija crteža, promjenjive dimenzije (29,7 x 21 cm svaki), 2021.

Emanuela Santini

– “Formacije”

– kombinirana tehnika, serija crteža, promjenjive dimenzije (40 x 36 cm svaki), 2022.

Emanuela Santini

– “Tragovi budućnosti”

– *assemblage*, serija od 11 radova, promjenjive dimenzije, 2021.

Emanuela Santini

– “Tragovi budućnosti”, detalj

– *assemblage*, serija od 11 radova, promjenjive dimenzije, 2021.

Emanuela Santini
– “Nexus”

– prostorna instalacija, promjenjive dimenzije, u nastajanju od 2023.

Emanuela Santini

– “Tragovi budućnosti”, detalj
– assemblage, serija od 11 radova, promjenjive dimenzije, 2021.

LINK IN ART

Diana Sokolić

– Reminiscencije / Reminiscences

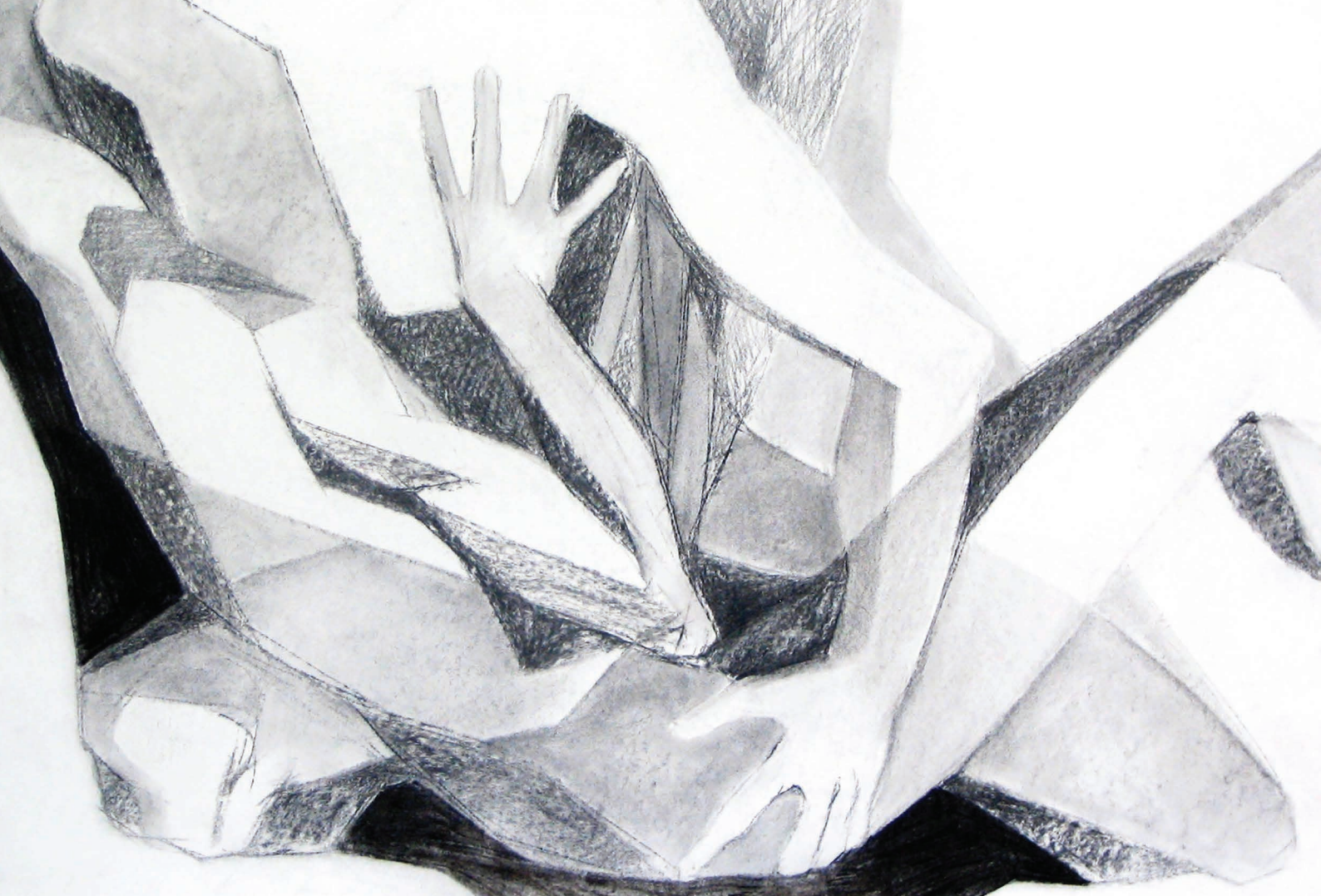
KRK | 12. 7. – 1. 8. 2024.

Diana Sokolić

– “Aurora Borealis”, dio ciklusa

– pastel, 140 x 100 cm, 1994. – 2000.

Diana Sokolić

– “Srebrna nit”, dio ciklusa

– ugljen na papiru, 100 x 70 cm, 1991. – 1993.

Diana Sokolić

– “Privatna istraga I/II”, dio ciklusa

– ugljen na papiru, 140 x 100 cm, 1988. – 1990.

Diana Sokolić

– “Zest”, dio ciklusa

– pastel, 190 x 160 cm, 1994. – 2000.

Diana Sokolić

– “Zest”, dio ciklusa

– pastel, 180 x 150 cm, 1994. – 2000.

Diana Sokolić

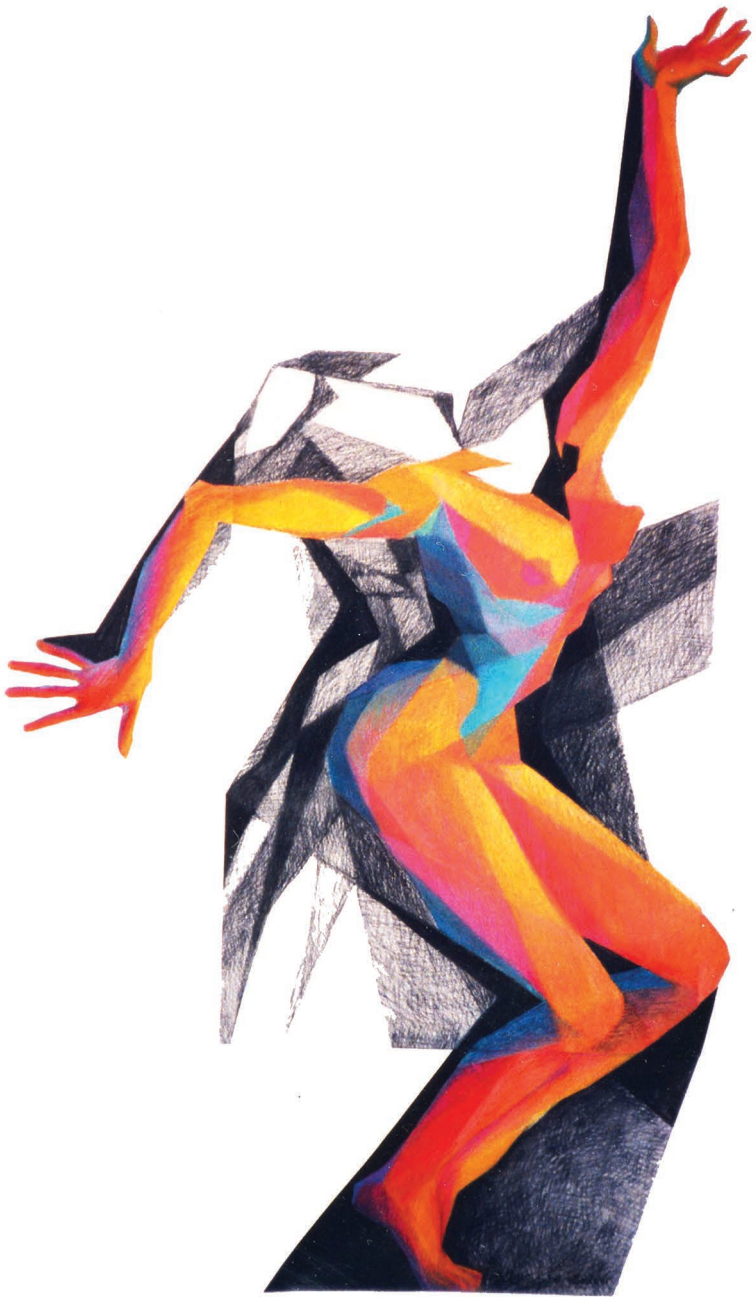
– “Aurora Borealis”, dio ciklusa
– pastel, 100 x 70 cm, 1994. – 2000.

Diana Sokolić

– “Oslobađanje”, dio ciklusa
– ugljen na papiru, 100 x 70 cm, 1983. – 1986.

▲
Diana Sokolić
 "Srebrna nit", dio ciklusa
 – ugljen na papiru, 100 x 70 cm, 1991. – 1993.

▲
Diana Sokolić
 – "Zest", dio ciklusa
 – pastel, 210 x 105 cm, 1994. – 2000.

LINK IN ART

Franko Tončinić

– Starohrvatska božanstva / Ancient Croatian Gods

KRK | 2. – 22. 8. 2024.

Franko Tončinić

– “Starohrvatska božanstva”, dio ciklusa
– umjetnički nakit: drvo masline, metal, 2021.

Franko Tončinić

- “Starohrvatska božanstva”, dio ciklusa
- umjetnički nakit: drvo, masline, metal, 2021.

Franko Tončinić

- “Starohrvatska božanstva”, dio ciklusa
- umjetnički nakit: drvo, masline, metal, 2021.

Franko Tončinić

– “Starohrvatska božanstva”, dio ciklusa
– umjetnički nakit: drvo masline, metal, 2021.

Franko Tončinić

– “Starohrvatska božanstva”, dio ciklusa
– umjetnički nakit: drvo masline, metal, 2021.

Franko Tončinić

- "Starohrvatska božanstva", dio ciklusa
- umjetnički nakit: drvo masline, metal, 2021.

BIOGRAFIJE

EMANUELA SANTINI magistrirala je Vizualne umjetnosti, Odjel crtanja pri University of the Arts, Wimbledon College of Art u Londonu 2008. godine nakon što je diplomirala na Odjelu grafike Filozofskog fakulteta u Rijeci. Članica je HDLU-a Rijeka od 2007., a od 2011. godine ima status samostalne umjetnice. Trenutno završava doktorski studij pri Middlesex University u Londonu, Engleska.

Umjetnica istražuje kreativni proces crtanja u odnosu na nesvjesno kroz teorije psihoanalitičara Carla Gustava Junga te svoje znanstveno istraživanje redovito predstavlja na konferencijama, seminarima i radionicama crteža u Hrvatskoj i inozemstvu. Bavi se i pedagoškim likovnim radom te radi kao vanjska suradnica, viša asistentica pri Katedri za grafiku na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Santini se kroz redovito izlaganje predstavila publici s dvanaest samostalnih projekata te šezdesetak skupnih nacionalnih i internacionalnih izložbi.

Najznačajnije recentne samostalne i skupne izložbe:

2024. *Unaprijed poznato/nepoznato*, Galerija Loggia, Zlatna Vrata, HULU Split

2023. *Refleksija*, Galerija Oblok, Zagreb

Sastavljanje, Muzej Matije Skurjenija, Zaprešić

Prikupljanje, Galeriji Idealni Grad, Zagreb

Trijenale crteža, Galerija HDLU Istre, Pula

Rekvijem za Ljepotu, selektirani likovni projekt, Galerija HDLU Istre, Pula

2022. *Poziv na zamišljanje*, Galerija Laurus, Lovran

Triptih: Poziv na zamišljanje, Rojc, Pula

Boje: Plavo, tematski, selektirani likovni projekt, Galerija HDLU Istre, Pula

Mali Format, retrospektiva međunarodne izložbe ex librisa, Galerija Kortil, Rijeka

KONTAKT ● emanuela_santini@yahoo.co.uk

DIANA SOKOLIĆ diplomirala je 1981. na slikarskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od 1981. – 1983. suradnica je Majstorske radionice u Zagrebu. Osim slikarstvom, bavi se dizajnom, keramikom, fotografijom i pedagoškim radom. Zadnjih 25 godina stvara svjetlosne i *site-specific* instalacije te piše knjige o umjetnosti ("O namještaju" i "O bojama", u izdanju Jesenski i Turk).

Dobitnica je mnogih priznanja i nagrada, kako domaćih tako i stranih, za likovnu umjetnost, dizajn i fotografiju. Djeluje kao samostalna umjetnica od 1986. godine.

KONTAKT ● disokolic@gmail.com
www.diana-sokolic.hr

FRANKO TONČINIĆ rođen u Rijeci 06. studenog 1971. godine. Po zvanju zubni tehničar, pohađao je tečaj za restauraciju baroknih oltara u Ludbregu. Izradom ekskluzivnog nakita i unikatnih maski od drva drevne masline počeo se baviti 2018. godine. Dosad je izlagao u Omišlju i Krapini, a reviju umjetničkih maski i nakita (tzv. nosivih skulptura) priredio je u Interpretacijskom centru DUBoak Malinskoj.

KONTAKT • frankotoncinic2013@gmail.com

LINK IN ART 10

IMPRESSUM

Grad Krka: Centar za kulturu Grada Krka; Galija 36, 51500 Krk; 051 220 041; kultura@gradkrk.net; www.grad-krk.hr ~ Za nakladnika: Maja Parenić ~ Urednik: Igor Gržetić ~ Tekst i prijevod: Luisa Ritoša ~ Fotografije: autori ~ Grafičko oblikovanje: Igor Gržetić; clietzg@yadro.com ~ Naklada: 250 primjeraka ~ Tisak: Kerschhoffset Zagreb d.o.o. ~ Nakladnik: Centar za kulturu Grada Krka; Galija 36, 51500 Krk; 051 220 041; kultura@gradkrk.net; www.grad-krk.hr

